

11. von Decastello A, Sturli A. Ueber die Isoagglutinine im Serum gesunder und kranker Menschen. *Munch Med Wochenschr* 1902; 49: 1090–134.
12. Greve M. Lægebog for norske Hjem. Veileder i Sundhed og Sygdom. Kristiania: Alb. Cammermeyers Forlag, 1904.
13. Janský J. Haematologick studie u psychotiku. *Sborník Klinický* 1907; 8: 85–139.
14. Moss WL. Studies on isoagglutinins and isohemolysins. *Bull Johns Hopkins Hosp* 1910; 21: 63–70.
15. Saller K. *Lehrbuch der Anthropologie in systematischer Darstellung*. Stuttgart: Gustav Fischer Verlag, 1962.
16. Solheim B. ABO-systemets nomenklatur. *Tidsskr Nor Lægeforen* 1996; 116: 103.
17. Landsteiner K. Individual differences in human blood. *Science* 1931; 73: 403–8.

Manuskriptet ble mottatt 29.9. 2009 og godkjent 18.12. 2009. Medisinsk redaktør Raida Ødegaard.

Redaksjonen kommenterer:

I Tidsskriftet hadde vi i 1990-årene en lengre debatt om skrivemåtene AB0/ABO (hvorvidt null eller bokstaven O skulle brukes). Denne debatten tas nå opp igjen av Per Holck. Det kan være interessant som en repetisjon for våre lesere som fulgte den i Tidsskriftet den gang og ikke minst som en grundig innføring for nye lesere.

I 1997 bestemte Tidsskriftet å gå inn for skrivemåten ABO etter anbefaling fra Euro-parådet og Helsetilsynets rådgivende utvalg for transfusjonsspørsmål, i tråd med standarden fra The International Society of Blood Transfusion (ISBT). ISBT 128-kodeverket ble i 1997 innført ved norske blodbanker. Denne skrivemåten benyttes i engelskspråklige tidsskrifter, i legetidsskriftene i Sverige, Danmark, Island og Finland. Den brukes i internasjonale og norske oppslagsverker, inkludert de norske medisinske ordbøkene og i en rekke lærebøker. Også ved nettsøk er O-en dominerende. Det kan nevnes at Lundh & Malmquist i sin ferske utgave av *Medicinska ord*, har valgt å gå over til ABO (1).

Blodpøser fra Akershus universitetssykehus 2006. Illustrasjonsfoto Espen Braata, VG/SCANPIX

Mange sier nok blodgruppe null, mens andre har gått over til også å uttale O-en som en bokstav. Det siste kan bekreftes både av leger og medisinstudenter. Men det vesentlige her er at skriftbildet overensstemmer med gjeldende skrivemåte i internasjonale og vedtatte nasjonale retningslinjer (for blodbankene bl.a.).

Fagnemnda i Norsk språkråd hadde spørsmålet oppe på møte 1.10. 1997 der de bestemte «å holde på nullen en stund til» (2). Ved henvendelse til Språkrådet i januar 2010 fikk vi vite at spørsmålet ikke var tatt opp på noe senere tidspunkt, og at vedtaket fortsatt gjelder.

Selv om det er mange valgfrie former i norsk, synes vi ikke det er ønskelig å ha to skrivemåter for blodtypesystemet. Det

dreier seg her også om et medisinsk sikkerhetsaspekt.

I Tidsskriftet velger vi å beholde den godt innarbeidede skrivemåten ABO, men vi er selvfølgelig åpne for nye synspunkter i saken.

Raida Ødegaard

raida.oedegaard@legeforeningen.no
Tidsskriftet

Litteratur

1. Lundh B, Malmquist J. *Medicinska ord*. 5. oppl. Lund: Studentlitteratur, 2009.
2. Gundersen D. Hastverk med ABO? *Tidsskr Nor Lægeforen* 1997; 117: 3699.